

UCHWAŁA NR 175/2017
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 23 maja 2017 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku
sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej,
ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1147**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 976 ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła:

nie przedstawiać Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej kandydatury Pana Piotra Sokala – radcy prawnego.

UZASADNIENIE

I

Na wolne stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r. pod poz. 1147 swoją kandydaturę zgłosił Pan Piotr Sokal.

II

Na posiedzeniu 23 maja 2017 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które wnikliwie przeanalizował, przeprowadził naradę i postanowił jednogłośnie nie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa na wolne stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej wyżej wymienionego kandydata.

W uzasadnieniu stanowiska zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wskazał, że kandydat: ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą, egzamin radcowski złożył z oceną dostateczną plus, ukończył studia podyplomowe z zakresu zarządzania i marketingu w Akademii Ekonomicznej w Katowicach, nadto na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem „Zastaw zwykły i rejestrowy na akcjach” uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa

i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z 18 maja 2010 r. Kandydat uzyskał jednakże negatywną ocenę kwalifikacji, jednogłośnie negatywną opinię Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego, negatywną opinię Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz bardzo niskie poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego. Zespół miał również na uwadze opinie, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia kandydata.

W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych, prawidłowo powiadomiony o terminie posiedzenia.

III

1. Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że Pan Piotr Sokal spełnia wymagania formalne określone w art. 7 § 1 oraz art. 6 § 1 pkt 1-4 ustawy z 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1066 ze zm.; dalej „p.u.s.a.”), natomiast nie spełnia wymogu określonego w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a., zgodnie, z którym kandydat musi wyróżniać się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem administracji publicznej. Rada podejmując niniejszą uchwałę kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa i uwzględniła uzyskaną przez kandydata ocenę kwalifikacji, uzyskany stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, jego doświadczenie zawodowe, opinie, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, oceny ze studiów i egzaminu zawodowego, opinię Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, opinię Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Krajowa Rada Sądownictwa, po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, przeprowadzeniu dyskusji i zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem postanowiła nie przedstawiać kandydatury Pana Piotra Sokala z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej.

2. Pan **Piotr Sokal** urodził się 5 lipca 1973 r. w Wałbrzychu. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z wynikiem bardzo dobrym. W maju 2000 r. ukończył dwusemestralne studia podyplomowe w zakresie zarządzania i marketingu na Akademii

Ekonomicznej w Katowicach z oceną dobrą. W latach 2001-2005 odbywał aplikację radcowską prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach. W czerwcu 2005 r. złożył egzamin radcowski z łączną oceną dostateczną plus. Na podstawie uchwały Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z 28 czerwca 2005 r., nr 622/VI/2005, został wpisany na listę radców prawnych. Na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem „Zastaw zwykły i rejestrowy na akcjach” uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z 18 maja 2010 r.

Z informacji dołączonej przez kandydata do karty zgłoszenia wynika, że w latach 1994-1995 był zatrudniony w Wojewódzkim Szpitalu Rehabilitacyjnym dla Dzieci w Jastrzębiu Zdroju na stanowisku technik medyczny-fizjoterapeuta. Następnie w latach 1998-1999 r. współpracował z Kancelarią Prawniczą Kanet-Lex z siedzibą w Katowicach na stanowisku prawnika. W okresie od 1998 r. do 2000 r. pracował w Banku Spółdzielczym w Jastrzębiu Zdroju na stanowisku specjalisty do spraw windykacji. W 2000 r. zajmował stanowisko młodszego przedstawiciela handlowego w Norwich Union Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. z siedzibą w Warszawie, a w Powszechnym Towarzystwie Emerytalnym H-M-C S.A. z siedzibą w Warszawie pracował na stanowisku akwizytora oraz współpracował z Rott & Gembala Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów s.c. z siedzibą w Bielsku-Białej. W latach 2000-2002 pracował w JAS-FBG Agencji Celnej w Pawłowicach na stanowisku specjalisty do spraw windykacji. W 2002 r. pracował w Konzeption S.A. z siedzibą w Tychach na stanowisku agenta ubezpieczeniowego. W latach 2001-2003 był zatrudniony w Sampo Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. z siedzibą w Warszawie na stanowiskach przedstawiciela handlowego i agenta ubezpieczeniowego. W 2005 r. ponownie współpracował z Kancelarią Prawniczą KaNet-Lex z siedzibą w Katowicach, kolejno na stanowiskach prawnika i radcy prawnego. W latach 2001-2006 był członkiem zarządu Oddziału Rejonowego WOPR w Jastrzębiu Zdroju. W latach 2002-2006 pracował w Spółdzielni Mieszkaniowej „Jas-Mos” w Jastrzębiu Zdroju na stanowisku specjalisty i starszego specjalisty do spraw prawnych. Od 2005 r. kandydat prowadził Kancelarię radcy prawnego z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju. Na podstawie informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej indywidualna działalność gospodarcza kandydata została zawieszona. W latach 2006-2011 pracował w Urzędzie Skarbowym w Rybniku na stanowisku radcy prawnego. W latach 2008-2010 był członkiem Rady Nadzorczej Górniczej Spółdzielni Mieszkaniowej w Jastrzębiu Zdroju. W latach 2011-2014 pracował w Kancelarii Radców Prawnych Pawełczyk & Szura sp. p. z siedzibą

w Katowicach na stanowisku radcy prawnego. W 2012 r. był członkiem Rady Nadzorczej W.E.S.T. Trade S.A. z siedzibą w Krakowie. W latach 2015-2016 udzielał nieodpłatnej pomocy prawnej w Ośrodku Pomocy Społecznej w Jastrzębiu Zdroju.

W materiałach postępowania nominacyjnego znajdują się opinie z niektórych wyżej wymienionych miejsc pracy kandydata.

W opinii z 27 grudnia 2000 r. wystawionej przez Rott & Gembala Kancelarię Radców Prawnych i Adwokatów z siedzibą w Bielsku-Białej, z którą kandydat współpracował od 31 października 2000 r. do 30 listopada 2000 r. wskazano, że powierzone czynności wykonywał bardzo dobrze, sumiennie, z niezwykłą dociekliwością. Opiniująca dr Ewa Rott-Pietrzyk poznała go podczas studiów prawniczych na Uniwersytecie Śląskim, gdzie prowadziła zajęcia z prawa cywilnego. Opiniowany uczęszczał na prowadzone przez nią zajęcia. Dał się poznać jako dociekliwy cywilista, który dzięki nakładowi pracy i niezmiernej bystrości umysłu potrafił rozstrzygać postawione problemy.

Kolejna opinia została wystawiona kandydatowi przez Bank Spółdzielczy w Jastrzębiu Zdroju 23 maja 2000 r. Stwierdzono w niej, że sumiennie i terminowo wykonywał zleczone mu prace. Wyniki, które co miesiąc osiągał jako specjalista do spraw windykacji były zadawalające. Podano również, że Piotr Sokal dysponuje wysokim poziomem „wiedzy fachowej”, jednocześnie wykazuje stałą chęć zdobywania nowej wiedzy i umiejętności „fachowych”.

Opinię o pracy Pana Piotra Sokala wystawiła również 17 marca 1999 r. Kancelaria Prawnicza KaNet-Lex z siedzibą w Katowicach. Wynika z niej, że kandydat „wykazywał zaangażowanie i zainteresowanie pracą. Pracę wykonywał terminowo i starannie”;

Z opinii wystawionej 19 marca 1999 r. przez Wojewódzki Szpital Rehabilitacyjny dla Dzieci w Jastrzębiu Zdroju wynika natomiast, że kandydat „był wzorowym pracownikiem. Obowiązki wykonywał sumiennie i z dużym zaangażowaniem”.

W aktach osobowych znajduje się również pismo Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach stanowiące podziękowanie z okazji jubileuszu 25-lecia Izby za wsparcie rozwoju, zaangażowanie we współpracę i promocję idei samorządu gospodarczego.

Kandydat uzyskał również opinię wystawioną przez Kancelarię Radców Prawnych Pawełczyk & Szura sp. p. z siedzibą w Katowicach z 15 grudnia 2014 r., z której wynika, że w okresie zatrudnienia sporządził szereg opinii prawnych z zakresu: prawa cywilnego i postępowania cywilnego, prawa gospodarczego, prawa pracy, administracyjnego i energetycznego.

W karcie zgłoszenia Pan Piotr Sokal zadeklarował bardzo dobrą znajomość języka angielskiego, średnią znajomość języka niemieckiego, czeskiego i rosyjskiego oraz słabą znajomość języka hiszpańskiego i włoskiego. Nie przedstawił żadnych certyfikatów potwierdzających powyższe.

Podał również, że uczestniczył w licznych konferencjach/posiedzeniach naukowych, jak również w szkoleniach organizowanych zwłaszcza przez Katedrę Prawa Cywilnego i Prawa Prywatnego Międzynarodowego oraz Polską Akademię Nauk Oddział w Katowicach na Uniwersytecie Śląskim, jak również Okręgową Izbę Radców Prawnych w Katowicach, a także Centrum Badań nad Europejskim Prawem Prywatnym – Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Do karty zgłoszenia kandydat dołączył wykaz konferencji naukowych organizowanych przez wyżej wymienione podmioty, w których uczestniczył w latach 2014-2016.

Do karty zgłoszenia Pan Piotr Sokal dołączył także wykaz publikacji swojego autorstwa lub współautorstwa. W wykazie tym podał 8 pozycji książkowych (w tym komentarze i prace zbiorowe), których jest autorem lub współautorem i 68 artykułów naukowych.

Kandydat uzyskał negatywną ocenę kwalifikacji sporządzoną 31 stycznia 2017 r. przez Panią Małgorzatę Rysz – sędziog Naczelnego Sądu Administracyjnego, z której wynika, że opiniowany jest prawnikiem z obszernym dorobkiem naukowym i praktyką sądową. Swoje zainteresowania naukowe ogniskuje głównie na tematyce cywilistycznej, a znaczna część jego prac poświęcona jest problemom zastawu, hipoteki, prawu spółek, w tym także spółek publicznych, postępowaniu upadłościowemu i naprawczemu. Część publikacji opiniowany poświęcił również prawu giełdowemu oraz instrumentom finansowym. W zakresie związanym z właściwością Izby Gospodarczej na uwagę zasługuje zwłaszcza glosa do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 12 kwietnia 2011 r. o sygn. akt VI SA/Wa 2431/10 – publikacja pt. "Obowiązki informacyjne emitentów" (w Prawie Spółek 2012, Nr 3). Sprawy administracyjne nie stanowią zasadniczej części jego aktywności zawodowej i naukowej, a jego doświadczenie zawodowe na tym polu nie jest zbyt duże. Sędzia wizytator stwierdziła, że z podanych informacji dotyczących zatrudnienia nie wynika aby pracował w organach administracji lub wykonywał ich obsługę w ramach praktyki radcowskiej. Na wystąpienie sędziog wizytatora o wskazanie spraw administracyjnych, w których opiniowany uczestniczył od daty ostatniej opinii, odpowiedział, że sporządził wiele pism i środków zaskarżenia również do organów i instytucji, w tym kierował także korespondencję do "ministrów, centralnych organów administracji

państwowej", jednak nie wskazał żadnej z tych spraw ani nie dołączył sporządzonych pism, środków zaskarżenia czy wystąpień, które mogłyby zobrazować jego wiedzę i umiejętności w zakresie stosowania prawa administracyjnego. Wystarczającego obrazu, zdaniem sędziego wizytatora, nie dają również sprawy, w których Pan Piotr Sokal występował przed sądami administracyjnymi. W sprawach, w których opiniowany reprezentował stronę i był autorem skarg (IV SA/GL 869/14 i IV SA/GL 1078/14) jego stanowisko zostało krytycznie ocenione przez sąd, a skargi oddalone – wyroki WSA są prawomocne. W sprawie IVSA/GL 1078/14 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zwrócił uwagę, że wniosek skarżący o rozłożenie na raty nienależnie pobranych należności został uwzględniony w całości, natomiast organy nie mogły rozstrzygać w przedmiocie umorzenia tych należności, gdyż strona nie zwróciła się do organu z takim wnioskiem. W sprawie I OSK 607/10 kandydat występował jako jeden z pełnomocników, nie sporządził skargi kasacyjnej, brał natomiast udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym na podstawie substytucji udzielonej przez innego radcę prawnego. W sprawach zakończonych w Izbie Gospodarczej Naczelnego Sądu Administracyjnego o sygn. I GSK 338/14, I GSK 339/14, I GSK 340/14, I GSK 293/14, I GSK 343/14, I GSK 344/14, I GSK 345/14, I GSK 346/14, I GSK 347/14 (sprawy jednorodne dotyczące wniosku o stwierdzenie nadpłaty w podatku akcyzowym za poszczególne miesiące) udział opiniowanego był marginalny. Kandydat występował również jako substytut pełnomocnika strony przed sądem pierwszej instancji (WSA w Gliwicach) – nie sporządził skargi ani skargi kasacyjnej. Na marginesie sędziego wizytatora zwróciła uwagę, że Naczelny Sąd Administracyjny ocenił jako wadliwe niektóre zarzuty skargi kasacyjnej sporządzonej przez zastępowanego przez kandydata radcę prawnego Mirosława Pawełczyka, a wadliwość ta polegała na argumentacji opartej na nieobowiązującym stanie prawnym w dacie wydania zaskarżonych decyzji. Zdaniem sędziego wizytatora kandydat wykazał, że spełnia jedynie wymogi formalne do ubiegania się o stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Powyżej przedstawione ustalenia dokonane na podstawie akt osobowych oraz dołączonych przez Pana Piotra Sokala dokumentów potwierdzają, zdaniem sędziego wizytatora, wnioski zawarte w poprzednich opiniach sporządzanych w ramach procedur konkursowych na wolne stanowiska sędziowskie do Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Finansowej oraz w Izbie Ogólnoadministracyjnej, których Pan Piotr Sokal był uczestnikiem.

Na podstawie przedstawionych materiałów sędzia wizytator stwierdziła, że opiniowany nie spełnia wymogu, o którym stanowi art. 7 § 1 w zw. z art. 6 § 1 pkt 6

p.u.s.a. tj. nie wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem administracji publicznej w stopniu, który jest konieczny do prawidłowego pełnienia obowiązków sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej.

W dniu 7 lutego 2017 r. Pan Piotr Sokal złożył uwagi do oceny kwalifikacji. W treści odniósł się do wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, której wpisy, jego zdaniem, podlegają fluktuacjom. Zarzucił niewłaściwą nazwę napisanego przez siebie artykułu przywołanego w treści oceny kwalifikacji. Wskazał również błędną datę korespondencji mailowej i wyraził refleksję dotyczącą sądów administracyjnych, którą w swojej ocenie sędzia wizytator pominęła. Zarzucił opiniującej niezbyt „korzystne” wyeksponowanie wątków spraw ocenionych przez niektóre składy orzekające podając, że „Pan Sokal reprezentował stronę i był autorem skarg (IV SA/GL 869/14 i IV SA/GL 1078/14). Jego stanowisko zostało ocenione przez sąd krytycznie, a skargi oddalone - wyroki WSA są prawomocne”. Zdaniem kandydata powyższe nie oddaje jego kwalifikacji i zaangażowania w inne sprawy, w których jako profesjonalny pełnomocnik występował przed sądami administracyjnymi. Ponadto wskazał, że w ocenie kwalifikacji padło stwierdzenie dotyczące braku doświadczenia kandydata w pracy na rzecz organów administracji, tymczasem we wcześniejszej części oceny kwalifikacji sędzia wizytator wymieniła Urząd Skarbowy w Rybniku, w którym kandydat zatrudniony był na stanowisku radcy prawnego około 5-6 lat. Kandydat wykonywał również kilkuletnią obsługę prawną na rzecz jednostek samorządu terytorialnego oraz świadczył pomoc prawną w Ośrodku Pomocy Społecznej, w ramach instytucji nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej do dnia 31 grudnia 2016 r. Zdaniem kandydata zbyt rygorystycznym jest wymóg wyróżniania się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Przepisy dotyczące kwalifikacji kandydatów na stanowiska sędziowskie w Naczelnym Sądzie Administracyjnym są w odczuciu kandydata bardziej rygorystyczne, niż przepisy mające zastosowanie do kandydatów na urząd sędziego w Sądzie Najwyższym.

Jednocześnie kandydat oświadczył, że z otrzymaną w dniu 7 lutego 2017 r. oceną kwalifikacji, zapoznał się niezwłocznie.

W związku z pismem Pana Piotra Sokala z 7 lutego 2017 r. dotyczącym sporządzonej przez Panią Małgorzatę Rysz – sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego oceny kwalifikacyjnej z 31 stycznia 2017 r. – sędzia wizytator poinformowała pismem z 23 lutego

2017 r., że w świetle przedstawionych w tym piśmie okoliczności, uwaga odnosząca się do tytułu przyjętego do publikacji artykułu autorstwa kandydata zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika z wyjaśnień kandydata, tytuł publikacji uległ zmianie w trakcie prac redakcyjnych, sędzia wizytator przychyliła się wobec powyższego do stanowiska, że ocena uwzględniać powinna jego ostateczne brzmienie tj.: "Pozytywy oraz trudności nieodpłatnej pomocy prawnej – próba oceny". Sędzia wizytator uwzględniła również uwagę kandydata dotyczącą jego zatrudnienia w organach administracji (Pan Piotr Sokal podał, że oczekuje na potwierdzenie swojego zatrudnienia w Urzędzie Skarbowym w Rybniku oraz wykonywania obsługi prawnej jednostek samorządu terytorialnego) i postanowiła usunąć zdanie na stronie 8 opinii w 3 akapicie „Z podanych informacji dotyczących zatrudnienia nie wynika aby pracował w organach administracji lub wykonywał ich obsługę w ramach praktyki radcowskiej.” Sędzia wizytator potwierdziła również, że poprzedni mail kandydata nosił datę 11 stycznia 2017 r. i został przez nią otrzymany 13 stycznia 2017 r. Za bezzasadne natomiast, sędzia wizytator, uznała pozostałe uwagi przedstawione przez kandydata.

W nawiązaniu do otrzymanego pisma z 23 lutego 2017 r. sporządzonego przez Panią Małgorzatę Rysz – sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, Pan Piotr Sokal poinformował, że w jego odczuciu nie przedstawił informacji dotyczącej zatrudnienia w Urzędzie Skarbowym w Rybniku oraz kilkuletniej obsługi prawnej na rzecz jednostek samorządu terytorialnego w taki sposób, jak tego oczekiwała sędzia wizytator. Kandydat zarzucił sędziemu wizytatorowi niezajomość regulacji w tym zakresie, tj. w dziedzinie administracji publicznej, czy prawa administracyjnego. Kandydat podniósł również, że nie zwracał się o potwierdzenie świadczonej pracy na rzecz Urzędu Skarbowego w Rybniku.

Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego na posiedzeniu 7 marca 2017 r. jednogłośnie negatywnie (9 głosów „przeciw”) zaopiniowało kandydaturę Pana Piotra Sokala. Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego 24 kwietnia 2017 r. w odniesieniu do wymienionej kandydatury oddano 2 głosy „za”, przy 82 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się oceną kwalifikacyjną oraz doświadczeniem zawodowym kandydata.

Pan Piotr Sokal posiada bogate doświadczenie zawodowe, obszerny dorobek naukowy i dużą praktykę sądową. Jednakże zainteresowania naukowe kandydata skupione są głównie wokół tematyki cywilistycznej, a znaczna część jego prac poświęcona jest problemom zastawu, hipoteki, prawu spółek, w tym spółek publicznych, postępowaniu upadłościowemu

i naprawczemu, prawu giełdowemu oraz instrumentom finansowym. W zakresie związanym z właściwością Naczelnego Sądu Administracyjnego – Izby Gospodarczej na uwagę zasługuje glosa do wyroku WSA w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt VI SA/Wa 2431/10 - publikacja pt. "Obowiązki informacyjne emitentów" (w Prawie Spółek 2012, Nr 3).

Sprawy administracyjne nie stanowią zasadniczej części aktywności zawodowej i naukowej kandydata, a jego doświadczenie zawodowe na tym polu nie jest bogate. Na podstawie przedstawionych materiałów Krajowa Rada Sądownictwa, podzielając wnioski płynące z oceny kwalifikacji stwierdziła, że kandydat nie spełnia wymogu, o którym stanowi art. 7 § 1 w zw. z art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. tj. nie wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem administracji publicznej w stopniu odpowiednim do pełnienia obowiązków sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej.

4. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła okoliczność, że Pan Piotr Sokal uzyskał jednogłośnie negatywną opinię Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz bardzo niskie, marginalne, poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kryterium to przemawiało jednoznacznie negatywnie przeciwko przedstawieniu tej kandydatury z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Gospodarczej.

5. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 23 maja 2017 r. na kandydaturę Pana Piotra Sokala nie oddano głosów „za”, oddano 15 głosów „przeciw” i nie oddano głosów „wstrzymujących się”, w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Mając na uwadze wynik głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Wiceprzewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

plk Piotr Raczkowski

sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

POUCZENIE

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, przy czym nie stosuje się art. 87¹ k.p.c. (art.44 ust.1 - 3 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o Krajowej Radzie Sądownictwa; Dz.U. z 2016 r., poz. 976 ze zm.).